

Biarri d'Andorra - 5 novembre 2002

Marc Canturri estrena a Ordino l'òpera per a cantants i titelles "Eurídice"

La música del muntatge és de Joan Albert Amargós i el llibret, de Toni Rumbau

Redacció / Ordino
Marc Canturri debutarà al Principat amb un muntatge operístic en la representació que es farà demà a les deu de la nit, a l'Auditori Nacional, d'*Eurídice i els titelles de Caront*, una versió de

l'òpera de Peri, segons el llibret escrit per Toni Rumbau per a cantants i titelles. La música és de Joan Albert Amargós, un compositor que ha escrit partitures per a diferents formacions orquestrals així com per a grups de flamenc i jazz.

La música d'Amargós està escrita per a un quintet de piano, violoncel, contrabaix, violí i

bandoneó, i per a les veus de mezzosoprano i baríton, a les quals ha afegit una part cantada per a llengüeta, un estri tradicional dels titellaires que distorsiona la veu i la converteix en un so estrident. Va ser precisament la sonoritat que Toni Rumbau extreia de la llengüeta durant l'espectacle *A dos manys* el que va engrescar Amargós a escriure la partitura d'*Eurídice i els titelles de Caront*, segons recorda el titellaire, que va prendre com a punt de partida l'*Eurídice* de l'italià Giacomo Peri, "considerada com la primera composició operística i precursora, en certa manera, de l'*Orfeo* de Monteverdi", diu Rumbau.

L'argument comença amb una cita musical de l'òpera de Peri. És l'obra que assagen Sofia, una prestigiosa cantant lírica que s'enfronta a una malaltia terminal, i Òscar, el seu company sentimental, director d'orquestra, més preocupat per l'èxit personal que pels neguits de l'artis-

Tradició i actualitat d'un escriptor "compulsiu"

Definir Toni Rumbau com a titellaire és una veritat a mitges. Va ser un dels fundadors, el 1976, de la companyia La Fanfarra, però abans havia fet de titellaire en diverses ciutats europees, on va aprendre els corrents tradicionals d'aquest gènere teatral. Amb La Fanfarra va inaugurar el teatre Malic, a Barcelona, on durant divuit anys ha dut a terme iniciatives insòlites a la capital catalana, com ara el Festival d'òpera de butxaca, i on ha demostrat que és radicalment fals que el teatre de titelles sigui una activitat adreçada només al públic infantil. Els darrers anys, ha continuat estrenant muntatges

Rumbau ha publicat recentment la novel·la "La catedral de las ruinas"

i viatjant a festivals de titelles arreu d'Europa i a Egipte, el Líban i la Xina, entre d'altres països; però sobretot va donar sortida al seu vessant com a escriptor *compulsiu* amb guions per a la companyia i també amb relats de ficció, el darrer dels quals, la novel·la *La catedral de las ruinas*, ha estat publicat recentment per Arola Editors.

ta. L'aparició d'un misteriós castellet de titelles de carrer, amb els seus personatges tradicionals i histriònics, fascina Sofia, que projecta en les titelles les seves

preocupacions. Ella admet la convenció que no hi ha titellaire; però Òscar no accepta les explicacions de la dona i pensa que hi ha un idil·li entre la cantant i

el titellaire. Així, la relació entre tots dos es deteriora irremissiblement, fins que el desenllaç de l'obra mostra la veritable natura del lligam que Sofia manté amb les titelles.

Sofia és la mezzosoprano Claudia Schneider, que ha intervingut en les darreres òperes de Carles Santos (*Ricardo i Elena*, *L'adéu de Lucrecia Borja* i *Sama Samaruck Suck Suck*). Pe que fa al paper d'Òscar, l'interpreta el baríton andorrà Marc Canturri, que ja havia actuat en d'altres espectacles operístics a Catalunya, però que encara no n'havia presentat cap al Principat.

L'escenografia és de Josep Menchero, que va ser un dels fundadors de la companyia Danant Dansa, per a la qual va crear l'espai escènic de diferents obres durant dotze anys. Per a la representació de demà, Menchero manté els elements principals de l'escenografia, però ha hagut de suprimir alguns dels telons que va fer servir per a la transició de les diferents escenes en l'estrena del muntatge al Festival Grec de Barcelona, l'any passat. La direcció escènica és de Lica Valentino, un director italià especialitzat en teatre líric.